

πυροστάσιον τὸ ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις. Λεων. Παλάσκ.
πυροσοφία, ἡ. Τ. Νερ. ἐν Πανδ. 1 Ἰουλ. 62.
πυροσταφυλικὸν ὄξύ (χημ.) Σπ. Οἰκ.
πυροστεάριον, τό. (χημ.) Ξ. Λάνδ. 42.
πυροστεγής, 2. (ἐστία.) Ἄλ. Σούτσ. 54.
πυροσιλπνίτης, ὁ. (ὄρυκτολογ.) Ἄν. Κορδ. 88.
πυροστρόβιλος, ὁ. Γρ. Χαντσ. 47 καὶ 70.
πυρόσφαιρα, ἡ. Κ. Μητσόπ. ἐν Προμ. 24 Ἰουν. 90 καὶ 30 Ἰουν. 91.
πυρόσφηξ, ὁ. Γρ. Χαντσ. 47.
πυροσολήν, ὁ. Γρ. Χαντσ. 47.—Χρ. Βυζ. 74.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.—Ἴδε καὶ πυριδότης.
πυροσωληνάγρα, ἡ. Γρ. Χαντσ. 47.
πυροσωληνοεξαιρέτης, ὁ. (!) Γρ. Χαντσ. 47.
 = **πυρόσωμα**, τό. εἶδος μαλακίων. Π. Ψαρ.—Μ. Ἄ. Ἰσηγόν.—πυρόσωμα, τά. (ἐντομολογ.) Ι. Υ. Α. ἐν Βύρωνι, 76.—Ἄξρ. 25 Ἰαν. 99.
πυροσωστικός, 3. (μέσα.) Ἐφ.
πυροταμιῶν, τό. Κ. Ἄσώπ.
πυροταρταρῶδες ὄξύ. Θ. Ἥλ.—Κ. Βαρδ. 12.
πυροτερεδινθικὸν ὄξύ. Γερμ. Brenztereinsäure.) Τηλ. Κομν. ἐν Ἄξρ. 1 Μαρτ. 92.
πυροτεχνεῖον, τό. Ἐλ. κωδ.
πυροτεχνήματα, τά. Ξ. Λάνδ. 40.—Ὀνομ. ναυτ. 58.—Ἄγ. Βλ. λ. 71.
πυροτεχνηματικός, 3. (χαρακτήρ. δραστικός.) «Ἐφ.» 15 Μαΐου 90.—Ἄξρ. 12 Νο. 94.
πυροτεχνηματοποιό οἱ. Ἄστρ. 5 Ἰουλίου 93.
πυροτεχνηματουργοί οἱ. Ἄξρ. 19 Ἰουν. 96.
πυροτέχνης, ὁ. Εὐγ. Βούλγ. 772.—Ἄναστ. ἱερ. Οἰκ. 14.—Σπ. Τρικοῦπ.—Ἄγ. Βλ. λεξ. 97.
πυροτεχνία, ἡ. Εὐγ. Βούλγ.—Ἄθαν. Σταγ.—Ἄλ. Σούτσ. 39.
 = **πυροτεχνικός**, 3. Ν. Θεοτ.—πυροτεχνική, ἡ. πυροσκαυστική, ἡ. Γρ. Χαντσ. 47.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.
πυροτεχνικῶς. Ἄξρ. 21 Αὐγ. 89.
πυροτεχνίτης, ὁ. Ἄναστ. ἱερ. Οἰκ. 14.—Γρ. Χαντσ. 47.—Νέα ἐφ. 88.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.
πυροτεχνουργεῖον, τό. Ἐφ. Κυβ.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.

πυροτεχνουργέω-ῶ. Ἄστρ. 14-5 Μαΐου, 93.
πυροτεχνουργήματα, τά. Ἄξρ. 10 Δεκ. 96.
πυροτεχνουργική, ἡ. (τέχνη.) Ἄξρ. 15 Ἄπρ. 87.—πυροτεχνουργικός, 3. (τμήμα κτλ.) Ἄξρ. 23 Νο. 96.
πυροτεχνουργός, ὁ. Νέα ἐφ. 8 Ἰουλ. 88.—Ἄξρ. 10 Δεκ. 96.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.
πυροτηλεβολική βολίς, ἡ. Εὐγ. Βούλγ.
πυροτηλεβόλον, τό. Εὐγ. Βούλγ. 772.
πυροτολόπη, ἡ. Γρ. Χαντσ. 47.
πυροτρίγωνον, τό. Γρ. Χαντσ. 47.
πυρότροχος, ὁ. Γρ. Χαντσ. 70.
πυρορρηγοστάσια, τά. (= πυροτεχνεῖα, πυροτεχνουργεῖα;) Ἐλ. κωδ.
πυρουχεῖον, τό. Κ. Ἄσώπ.
πυροφαύσεις, αἱ. Εὐγ. Βούλγ.
πυρόφθαλμος, 2. Ἄλ. Βυζ.
πύροφισ, ὁ. εἶδος κανονίου, Γαλ. couleuvrine. Γρ. Χαντσ. 47.
πυροφλεγματοῦδες ὄξύ. Θ. Ἥλ.—Κ. Βαρδ. 12.
πυροφοβοδῖσθαι. πυροφοβουμένη. Ἐβδομάδ. δελτ. 31 Ὀκτ. 87.
πυροφοβότατος, 3. Γ. Χρ. Βάφρ.
πυροφυλακτήρια, τά. Ἄξρ. 26 Σεπτ. 87.
 = **πυροφωσφορικός**, 3. (ὄξύ. μαγνήσιον. νάτριον.) Ξ. Λάνδ. 40.—Θ. Ἄφεντ. 76.—Ἄν. Κ. Δαμδ. 85.
πυροχημικός, 3. (ἀνάλυσις.) Κ. Μητσόπ. ἐν Ἀθηναίῳ 76.
πυροχημῶς. Ἄξρ. 29 Ἰουλ. 98.
πυροχητῶν, ὁ. Γαλ. chemise à feu. Ὀνομ. ναυτ. 58.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.
πυρόχρυσος, 2. (κόμη.) Ἄξρ. 5 Μαΐου, 93, ἐν ἐπιφυλ.
πυρόχυτρα, ἡ. Γρ. Χαντσ. 47.
πυρόχρωμα, τό. Ζ. Π. Κομν. ἐν Παλιγ. 30 Μαρτ. 93.
πυρπολικόν, τό. (πλοῖον.) Ἐλ. χρομ. 25.—Π. Σούτσ. 28.—Κ. Ἀριστείας, 29. Σκαρλ. λεξ. 56.—Δ. Τσαμαδ. 57.—Ν. Κοτζ. 58.—Γ. Παπασλ. 65.—Ν. Κοντ. λ. 89.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.
πυρπολισμός, ὁ. Δ. Γουζ. 07.—Θ. Γ. Ὀρφ. 58.—Καλὰ ὅτι δὲν εἰσῆχθη καὶ πυρπολίζω ῥῆμα.—Ἴδε τὴν ἐν τῷ ἐξῆς σημείωσιν, ὡς καὶ τὴν ἐν τῷ πυροβολισμός.
πυρπολιστής, ὁ. Ἐλ. κωδ. 42.—Κ. Νικδδ.—Ἄλ. Σούτσ.—Ν. Κοτζ. 58.—Ἄλλὰ τὸ μόνον ὀρθὸν πυρπολισητής

